

का° [१७. ७. १. २.] चितिं पुरीषवतीमुपतिष्ठते वार्त्रकृत्यायेति सप्तभिरष्टाभिरे-
के दशभिर्वा । मृत्पूरणानन्तरमेतां चितिमुपतिष्ठते सप्तभिरष्टाभिरेकेषां मते दश-
ऽग्निर्वेति सूत्रार्थः ॥ अग्निव्यः सप्त ऋच इन्द्रदृष्टाः आद्ये द्वे वृत्रहेन्द्रदेवत्ये गा-
यत्रीत्रिष्टुभौ विश्वामित्रेणापि दृष्टे । हे इन्द्र वयं त्वा त्वामावर्तयामसि आवर्तया-
मः इदन्तो मसि उपतिष्ठामहे । किमर्थं शवसे बलाय त्वद्वलवृद्धये इत्यर्थः । की-
दृशाय शवसे वार्त्रकृत्याय वृत्रस्य दैत्यस्य कृत्यायां हनने कुशलं वार्त्रकृत्यं वृत्र-
घातसमर्थमित्यर्थः । च पुनः पृतनाषाक्याय पृतना शत्रुसेना सक्ष्यतेऽभिभूयते ये-
न तत्पृतनासाक्ष्यं तस्मै शत्रुसेनापराभवसमर्थयेत्यर्थः ॥ ६८ ॥

सहदानुं पुरुहूत क्षियन्तमहस्तमिन्द्र सम्पिणक्कुणारुम् ।

अभि वृत्रं वर्धमानं पियारुमपादमिन्द्र तवसा जघन्य ॥ ६९ ॥

हे पुरुहूत पुरुभिर्वहुभिर्हूतोऽभिहूतः पुरुहूतः हे बहुभिराहूत हे इन्द्र त्वं
सहदानुं शत्रुमहस्तं हस्तहीनं कृत्वा सम्पिणक् सम्पिडि चूर्णय । सह इति बल-
नाम [निघ° २. १.] सहो बलं ददाति सहदानुः पृषोदरादित्वात्सहःशब्दात्त्यलोपः
नुप्रत्ययो ददातिः अयमसमर्थोऽस्ति त्वं तु समर्थ इति यः शत्रुं प्रेर्य बलं ददाति स
सहदानुः यद्वा सह एकीभूय योद्धुर्मत्वं ददाति सहदानुः शत्रुः । कीदृशं क्षियन्तं
क्षियति वसतीति क्षियन् तम् क्षि निवासगत्योः तुदादिः शतृप्रत्ययः निकटे व-
सन्तम् । कुणारुं क्वाणति दुर्वचो वदति कुणारुः तम् क्वाण शब्दे औणादिक आरु-
प्रत्ययः धातोः सम्प्रसारणं च । पिषू संचूर्णने लङि मध्यमैकवचनं रुधादित्वात्
श्रम् संपूर्वः अउभावस्त्वार्थः षस्य कुत्वमार्थम् । हे इन्द्र वृत्रं दैत्यमपादं पादहीनं
कृत्वा तवसा बलेन त्वमभिजघन्य जहि सम्यक् मारय हन्दसि लुङ्लङ्लिट् इति
[पा° ३. ४. ६.] लोट्थे लिट् । कीदृशं वृत्रं वर्धमानं जगद्व्याप्तुवन्तम् । पियारुं सु-
राणां हन्तारं पियतिर्हिंसाकर्मा ॥ ६९ ॥

वि न इन्द्र मृधो ज° ॥ ७० ॥

शासदृष्टानुष्टुप् । व्याख्याता [८. ४४.] ॥ ७० ॥

मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः परावत आजगन्था परस्याः ।